



Pauliina Aukee

Suomen Erikoislääkäriyhdistys (SELY) ja Nuorten Lääkärien Yhdistys (NLY) käynnistivät tänä vuonna yhteisen hankkeen, jossa SELYN seniorit toimivat nuorempien kollegojen mentoreina. Yhteisen alkukoulutuksen jälkeen mentoriktori -pareilla on ollut useita kahdenkeskisiä tapaamisia, joissa parit ovat tutustuneet, rakentaneet keskinäistä luottamusta ja hakeneet vastauksia monenlaisiin kysymyksiin. Erikoislääkäri -lehti haastatteli mentoriksi ryhtynyttä erikoislääkärinä, LT Pauliina Aukeeta.

”Mentoroinnissa parasta on nähdä asioiden selkenevän”

Pauliina Aukee, kuka olet?

Olen osastonylilääkäri synnytysten ja naistentautien yksikössä Keski-Suomen keskussairaалassa ja toiminut lääkärinä jo 30 vuoden ajan. Tuona aikana toimenkuva on vaihtunut erikoistuvasta suppean erikoisan osaajaksi ja osastonylilääkäriksi. Vuosiin mahtuu toimimista ammatinharjoittajana, kliinisenä tutkijana sekä paikallisena että kansallisena kouluttajana. Perheessäni olen ylilääkärin puoliso, tytär, äiti ja suvun toiseksi vanhin täti.

Mikä sai sinut lähtemään mukaan SELYN ja NLY:n yhteiseen mentorointihankkeeseen?

Halu tukea nuorta kollegaa. Olen itse pieneltä paikkakunnalta, jossa lapsuudessani oli yksi varsin työllistetty kunnanlääkäri, mutta kuvittelin itse nuorena jääväni perusterveydenhuoltoon töihin. Ensimmäinen puoli vuotta terveyskeskuksessa oli karaisevaa, ja tuolta ajalta ovat jääneet mieleen juuri ne kollegat, jotka mielellään tukivat nuorta. Nähtyäni myös nuorten kollegoiden haasteet sairaalatyössä, päätin tarjoutua mentoriksi.

Mistä mentoroinnissa oikein on kysymys? Mikä erottaa sen tutoroinnista?

Mielestäni mentorointi on kanssaelämistä ja mahdollisuus tarjota toiselle kollegalle hetki pohtia hänen uransa kannalta merkittäviä asioita. Ajatukset usein selkiytyvät, kun niihin saa uusia näkökantoja ja voi puhua niistä ääneen. Tutor toimii tiiviimmin kyseisen henkilön omassa työyksikössä ja antaa käytännön neuvoja ja apua selviytyä omalla alalla.

Onko toiminta vastannut odotuksiasi?

Järjestävien tahojen (SELY ja NLY) asiantunteva ote mentorointiin ja sen ohjaukseen oli todella positiivinen yllätys. Mentorointitapaamiset ovat ylittäneet odotukseni. Nuorissa on uskomatonta potentiaalia.

Mikä on ollut parasta?

Parasta on nähdä asioiden selkenevän ja muutoksen tapahtuvan parempaan suuntaan.

Näetkö mentoroinnissa haasteita tai ongelmia?

Ihmisten välillä voi aina olla jännitteitä, henkilökiemiat eivät käy yhteen tai käyvät liian hyvin särkien ihmissuhteita. Lisäksi pitää sopia, onko kyseessä tietyn ajanjakson mentorointi vai jatketaanko työpaikkojen vaihtuessa.

Haluaisitko itse itsellesi mentorin?

Kyllä, olisin kaivannut sitä eri vaiheissa uraani. Onneksi ympärilläni on ollut ’fiksua’ vanhempia kollegoita. Työelämän loppupäässä voi myös kaivata mentoria.

Muuta?

Niillä paikkakunnilla tai erikoisaloilla, joissa ei ole paikallisten lääkäriyhdistysten tai kaupallisten toimijoiden järjestämiä tilaisuuksia eri-ikäisille kollegoille, pidän tärkeänä löytää erilaisia keinoja lääkäriyön tukemiseen. Mentorointi voi toimia tällaisena foorumina ja kannustan vanhempia kollegoita ryhtymään mentoriksi. Monilla on niin paljon, hienoa ns. hiljaista tietoa siitä, kuinka tullaan hyväksi lääkäreiksi ja kuinka sitä jaksaa tehdä. (JT)